

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Mogilnie
ul. Kościuszki 10, 88-300 Mogilno
sekretariat: tel. 52 315 25 15, fax 52 315 25 33
e- mail: sekretariat@mpcz.pl
www.mpcz.pl

Ł dr. 2236/2021

Mogilno, dnia 8.10.2021r.

Przewodniczący Zarządu
Powiatu Mogileńskiego
Pan Bartosz Nowacki

W związku z wnioskiem Radnych Powiatu, dotyczących zagwarantowanych środków na przygotowanie terenu i dokumentacji pod łądowisko dla LPR pozwalam sobie przedstawić wyniki analizy w formie oceny zasadności powstania łądowiska:

2 *Jaworski*
Dyrektor
Samodzielnego Publicznego
Zakładu Opieki Zdrowotnej
w Mogilnie
dr med. Ewa Bonk-Woźniakiewicz

OCENA ZASADNOŚCI POWSTANIA LĄDOWISKA W SPZOZ W MOGILNIE

I. Wymogi formalne

Posiadanie lądowiska jest wymogiem formalnym w szpitalach drugiego i trzeciego stopnia referencyjności, posiadających Szpitalny Oddział Ratunkowy (SOR), wynika to z Ustawy o działalności leczniczej i innych przepisów wykonawczych.

Mogileński szpital jest na pierwszym poziomie referencyjnym, nie posiada SOR-u. Aby w szpitalu istniał SOR, musi w nim być:

1. oddział chirurgii ogólnej z częścią urazową,
2. oddział chirurgii dziecięcej,
3. oddział anestezjologii i intensywnej terapii,
4. pracownia komputerowego badania tomograficznego oraz endoskopii w tym bronchoskopii i laryngoskopii.

Powyższych warunków SPZOZ w Mogilnie nie spełnia i nie jest w stanie spełnić. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w Polsce nie ma żadnego szpitala pierwszego stopnia referencyjności, który posiada lądowisko dla śmigłowców Lotniczego Pogotowia Ratunkowego.

II. Ocena merytoryczna

Z przeprowadzonego rozeznania prowadzonych aktualnie, bądź zakończonych niedawno, budów lądowisk wynika niezbicie, że ich cena drastycznie rośnie. Wartość inwestycji osiągnęła już kwotę powyżej 11 mln. zł. Wynika to między innymi z drastycznych podwyżek cen materiałów budowlanych, kosztów robocizny, jak też faktu, że zgodnie z najnowszymi wymogami – płyta lądowiska musi być podgrzewana, co bardzo podnosi koszt zarówno budowy, jak i koszty eksploatacji.

W ostatnich latach (przyjmijmy okres ostatnich 10 lat tj. 2010 – 2020) nie było konieczności transportu pacjenta przy pomocy Lotniczego Pogotowia Ratunkowego.

SPZOZ w Mogilnie posiada w swych strukturach naziemny transport sanitarny, (karetkę transportową szpitalną), która realizuje transporty pacjentów w stanach zagrożenia zdrowotnego do szpitali wyższej referencyjności. Ponadto lekarze oddziałów mają obowiązek wzywać transport międzyszpitalny z firmy FALCK Medycyna – transport ten jest bezpłatny, wzywający podmiot leczniczy nie ponosi żadnych kosztów. **Podkreślić należy, że podmiot leczniczy zlecający wykonanie lotniczego transportu sanitarnego ponosi koszty bezpośredniego użycia lotniczych zespołów transportu sanitarnego, do których zalicza się koszty paliwa, koszty opłat trasowych i za lądowanie.** Oczywiście nie dotyczy to sytuacji, kiedy LPR zostaje wezwany przez karetkę Zespołu Ratownictwa Medycznego z miejsca zdarzenia.

Istotny jest czas dotarcia pacjenta do szpitala wyższego poziomu referencyjności, np. do Szpitala w Inowrocławiu, naziemnym transportem sanitarnym, który wynosi około 30 minut. Czas dolotu śmigłowca LPR z bazy w Osielsku pod Bydgoszczą wynosi ok 25 minut. Do tego należy doliczyć czas przekazania pacjenta personelowi LPR oraz czas w którym śmigłowiec uzyskuje zdolność do odlotu – tzw. czas rozruchu. Te dane świadczą niezbicie, że transport kołowy okazuje się szybszy niż lotniczy.

Należy też wspomnieć, że wezwanie śmigłowca LPR może nastąpić wyłącznie w ściśle określonych przypadkach, oto niektóre z nich:

- czas transportu drogą lotniczą z miejsca zdarzenia/wezwania pacjenta w stanie nagłym, do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego lub innego stosownego, jest krótszy od czasu transportu innymi środkami lokomocji i może przynieść korzyść w dalszym procesie leczenia,
- występują okoliczności, które mogą uniemożliwić lub istotnie opóźnić dotarcie przez inne podmioty ratownictwa do poszkodowanego znajdującego się w stanie nagłym (np.: topografia terenu),
- zdarzenie masowe, nagłe zagrożenie, w wyniku którego zapotrzebowanie na medyczne działania ratownicze przekracza możliwości obecnych na miejscu zdarzenia sił i środków oraz zachodzi konieczność prowadzenia segregacji rozumianej jako ustalanie priorytetów leczniczo – transportowych.

III. Wnioski

Z powyższego opracowania wynika, że budowa lądowiska na terenie SPOZ w Mogilnie jest nieuzasadniona zarówno ze względów formalnych, jak i merytorycznych, w tym ekonomicznych. Skoro przez ostatnie 10 lat, jak twierdzi mogileński ZRM nie doszło do transportu pacjenta przy użyciu śmigłowca ZRM, koszty budowy są ogromne (i wciąż rosną), a do szpitala w Mogilnie nie może trafić pacjent przywieziony przez zespoły ratownictwa medycznego (w tym LPR), który kwalifikuje się do pilnej koronarografii, pacjent ze świeżym udarem mózgu, z urazami wielonarządowymi, pacjenci po wypadkach komunikacyjnych itd. Utrzymanie lądowiska stanowić będzie niebagatelny koszt dla SPZOZ w Mogilnie, korzyści zaś są praktycznie żadne.